

Ռազարու թիւեր քոյ 4 ամէն օր (քոյի տնն օրերից) ժամը 9-ից ձիւն
2-ը Բայտարարու թիւները քննուում է ամէն լիզուներով
Ռայտարարու թիւ 7-երի քաւին 2 Կ. քննվամներ Կումար Կրկնադատի

նուան մէջ. միայն բառական է, որ նը-
բանով մեք որոշուած ենք մեր կեղծ գի-

այլու գեղքից օգուտ է քաղել իւր
տեղակայմանը տեսնելու և նրանց իւր
տեղեկ յորդան ցոյց տալու։ Առանց
դրոյի մի տանց ձե մասնակի, միայն
է. Կանու, 3-րդ Ջառանու գնդի
է է նա։ Սա տեսել եմ նրան փառի-
պետած երեսով, քնափ և երկշուս
երկիւյս, իսկ այժմ յանկարծ տես-
ի եմ նրան մի գեղեցիկ երկտա-
ր, ըստըտովին փոխուած և Աքրիկայի
գաղից այդուած դէմով, մեծ մեծ
եկանապղծուած աչքերով, սեքեկներով,
կրկուրով, դուրս ցցուած երեսով և
իւլկեկան թիկունքով, Հիւանդու-
ից առաջնած մի փոքր թափու-
ն և նիւարութիւնն անցողական են
դուրսը մարդու չպարտութեամբ եւ
ցի մօրադրոյս, իսկ նրա որդու
տես սղմացի «բարով, զարմով» ա-
լու։ Նա տունեքիցը եղանակով համ-
եց ձեռքս և նոյնպէս ասաց «բարով
զարմով»։ Այնուհետեւ մնաց սկսե-
գը. մեկ այգում։ Մանկական յիշ-
խնները, վիճարանութիւնները, զու-
րի ժամերը, ուրախ երգերը, սո-
լի երկրի անապատ ուղաղիսի, սը-
աւ նոյնդիւնի լուսնայ երկնոների
յիշատ օրերի բոլոր յիշողութիւննե-
արծես մեր մէջ նոր կենդանութիւն
ն։ Չկային դրանք այժմ ի հայր է, և
միայն յիշողութիւններս։ Մենք
երեսներս մեծանալու։

Եկանք գեղի Մուսուս

Ոսկանապատից գեղի հիւսիսային ա-
րեւելք է գտնւում մեր ճանապարհը։ Բա-
ւական տեղ բարձրանում են դժուարա-
ւոր ճանապարհով, բայց յետոյ մտնում
ենք ծանկի մէջ և անցնում կարգին ճա-
նապարհով։ Մուսուս գիւղը շինուած է
լեռան լանջում, բաւական բարձր դիրքով։
Գոյաբար բամբակ անապատ է, աղբիւրը
սառը չորհրդերի համար բաւական հե-
տաքիւր տեղեր կան։ Այդ է պատճառը,
որ Մուսուսում էլ բաւական նշանաւոր
թուով ամառանոց կառուցելու են։ Գիւղը
գտնւում է Գանձակից 18 վերստ հեռու
գեղի հարաւ և 1885 թ. 22 ժուլի է ե-
ղել։ Ներդրեցին գեղեցիկ է և լաւ դիր-
քով։ Ուսումնարան չէ կեղել և չկայ։ մի
տիրացու միայն երկիրը է կարգա-
նակի կեղել, բայց նա էլ այժմ խանութ-
պան է դարձել։ Այդտեղ ևս մեզ ծանօթ-
ներ պատահեցան։ Ինչպէս իրաւաբանա-
նապար Մեկրեանցի մօտ։

Այդ գիւղից մեր ճանապարհը շարու-
նակիւ համար հարկաւոր էր ունենալ
առաջնորդ, որովս զի չմտաւէլնք գիւ-
ղի քաղաքից ճանապարհներում։ Սրկու-
նակիս մէկը 10 և միւսը 11 տարեկան,
ուղեկից էին մեզ։ Նրանք ոտով էին
գալիս և երբ առաջարկում էինք մեր
խալըր նստել, վերաբերում էին և չը-
պարտութեամբ մերժում։... Բաւ անտա-
ռով էր մեր ճանապարհը և բաւական
աւել, իսկ տեղ-տեղ և շատ գեղեցիկ։
առեւծը երկուկողմից շուրհի են լինում
լայն և հարթ ճանապարհի վրայ և մշտա-
պէս զով պահում։ Այս ճանապարհին
երկնամերձ վերադարձինք տուն՝ ճա-
նապարհի ուղղութեան մասին հաստատ
անգեղութիւններ ստանալով, Համա-
ձակ և արշաւներով լայնում ենք առաջ
և յանկաւ զուր գալիս մի սարաւանդ
—վայ տալին, էս իս Մուսուսի դու-
ղին ենք դուրս եկել—ասում է ընկեր-
ներիցս միւր։

—Այ, հենց Հալիբեանդն ինքն է այ
շուտով կ'տեսնեք, — պատասխանում է
միւս ընկերս։...

Բայց շարունակում ենք ճանապարհը
և ընկնում Մուսուս գիւղը, որ զաւելիւր
տեղ է շինուած։ Աղբիւրը, կանաք աղ-
բիւրի մօտ հաւաքուած, ջուր են վերց-
նում կռեւերով։ Մտնում ենք և ջուր
խնայում։ Կանաք սոսթիստեթիսմը
երեսները շուտ են տալիս, իսկ աղբիւր-

Եղբայր

Նա իւր հօր համար, որին թողել է
Ալիբեան, խառն է մանկական անկեղ-
ծութեամբ, անպէս որ երբեմն նրա
խօսքերի մէջ մանկական սրտի քնքշու-
թիւն և պարզութիւն են նկատուում։ Ալե-
քանդան արդեօք սքանդ իմ միտքը։ Զի-
նուորական կրթութեան մէջ ես սի մի
ձգտում չեմ նկատում գեղի կանաքը։
Արժեք նա զեւ սրբի չի կոչ, այդ պարզ
եղևում է նրա պարզամտութիւնից։ Սո-
ուղեցի տեսնել նրա յիշատակարանը և
իմանալ, թէ այդ տեսարանի մէջ խօսում
է նա արդեօք իմ մասին։ Ինչ հետա-
քըքրութիւն իմ կողմից։ Նրա մէջ խօ-
սում է ամեն բանից, խօսում է և մեզ
այցելուող զիտաւորութիւնից։ Յունիսի
13-ին նա դրում է։ «Մայրս երկի նա-
մակ ստացաւ տիկին զ'Մօրիայից։ Նրա
աղբիւրը, պէտք է ենթադրել, որ ինչպէս
տասը տարի առաջ տեսել եմ, շատ գե-
ղեցիկ է»։ Յետոյ իւր գեղի մեզ ուղե-
ւորուող օրը դրում է։ «Աղբիւրնան
շատ գեղեցիկ է»։ Ահա բոլորը։ միայն
այս։ Բայց տիպաս, որ շատ կարճ է ինձ
համար գրածը։...

Սո յայտնել էի Վիլլեյնին, թէ շու-
տով պիտի գայ հօրաբորջս որդին, որին
ես ներկայացրել էի իւրեւ մի հասարակ
և բոլորովին անպարտաւոր։ Բայց այժմ
զ'Վիլլեյնը նրան տեսնելով, ասում էր
ինձ։

քը կուծր մօտեցնում մեզ։ Գիւղում 1885
թ. 28 ժուլի է եղել Այստեղ ևս Գանձա-
կից ամառանոց եկող ընտանիքներ կան։

Գանձի որ մի անգամ չեղունել ենք
մեր ուղեգիրը, լաւ է գնանք նաև Մի-
խայրովի գիւղը, որ ուսու արանդաւոր-
ներով է բնակեցրած։ Գիւղի մէջ տեղից
անցնում է մի լայն փողոց, որին խաչա-
ձև կտրում են ուրիշ փողոցներ։ Տները
շինուած են ուսուական ճաշակով և բա-
ւական յարմարաւոր համեմատում հայ
գիւղերի հետ։ տեղադրութիւնը հարթ
է, հողերը բերրի և առատ։

Գիւղը շինուել է 1870 թուին և բա-
ժին է ստացել Հալիբեանցի, Սուրբի և
Սափի-Բուրդի գիւղերի հողերից։ 1885
թ. եղել է 22 տնոյ։ Այդտեղ ևս ամա-
ռանոց կառուցելու ենք։

Միխայրովից Հալիբեանցը շատ մօտ
է, մի քանի վերստ միայն։ Մօտեցնում
ենք Հալիբեանցին—փողոցը լայն, աղա-
յատակ, տները փուռած անտառի մէջ։
Այստեղ է Գանձակի պաշտօնականի և
պաշտօնական հաստատութիւնների ամա-
ռանոցը։ Տեղը գեղեցիկ է, անտառի
մէջ, ձորի վրայ, բայց խոնր է և, կար-
ձեւ, ջուր չունի։ Հայերի թաղն առան-
ձին է և աւելի քան տեղ, որովհետև իրա-
ւունք չունին վերևում տներ շինելու, ե-
թէ պաշտօնեայ չեն։

Տները բնական լաւ են շինուած,
կան մինչև անգամ շատ գեղեցիկները։
Ինչպէս ամենուրեք, այստեղ ևս ծանօթ-
ղիք գտնուեցան—եղբայր Խօջայեաններն
էին մեր հիւրընկալները, որոնց հետ մի
քանի քաղցր խօսակցութեան ժամը
անցկացնելուց յետոյ, երկուցեան դէմ
վերադարձանք Ներսիսեղորձի և այնտեղից
Գանձակ—Թիֆլիս։

Հնդհանրապէս վեր աւելելով մեր ան-
ձած գիւղերը, բոլորն էլ աղքատ են և
հողի մեծ պակասութիւն զգալով, ստի-
պուած են ուրիշ պարագայներ որոնելու,
որի պատճառով էլ շատերը աշխատան-
քի ուրիշ տեղ են գտնում, այսինքն զը-
նում են չրկակալքում արա հնձելու և
շուտով վերադառնում գիւղ։ Հողը մշակ-
ւած է նախապետական եղանակով և
շատ անգամ մեծ կուխերի պատճառ
դառնում։ Շատ տեղեր հողերը բաժա-
նում են տան վրայ, իսկ մի քանի տեղ
էլ գլխի վրայ մինչև որոշեալ տարիքն
ունեցողներին գլուխ հաշուելով։

Դաշտեցիները ջուրը բեգերից վերց-

—Ձմեռուորական ծառայութիւնը շատ
օգուտ է մեր զարթոյթին, նա գեղեցիկ
տղամարդ է դառն և բոլորովին նման
չէ ձեր պատմածին։

—Այդ նրանից է, որ հիւանդացի
է։...

—Բայց և այնպէս հիւանդութիւնը նը-
րան մի հետաքրքրելի անձնատրութիւն
էր դարձել,—ասաց զ'Վիլլեյնը և ուշ-
ուշով նայեց վրաս։ Նրա աչքերն ինչ-
քան տխրութիւն էին արտայայտում։ Սո
ուղում էի թռչել գեղի նա և փաթա-
թուել նրա վրովը, այնպէս ուրախ էի
նրա այդ ակտիւ յուզման վրայ, և կա-
մենում էի ասել «Դուք խնթաւել էք»։
Եր դուք պիտի կարծէք, որ ես նա-
յում եմ Ռենէին իւրեւ իմ աղջկանի և
մանկութեան ժամանակի ընկերին»։ Սո
ուղում էի ասել, բայց լռեցի, մի ներ-
քին զայտով արդեւից ինձ այդ։ Սո մին-
չև անգամ զգացի, որ նրա նկատողու-
թիւնն ինձ հարուածել է։

Այդ տեսութիւնից յետոյ Ռենէն շատ
քաղցր վերաբերուեց ինձ, ասելի քաղ-
ցրը, քան առաջ։

—Զարմեկ, —ասաց նա, հարկաւոր
չէ այդքան աչքաբաց լինել և մարդա-
բեման, որ դուք պիտի ամոսմանաք
զ'Վիլլեյնին հետ։ Նա ինձ վրայ շատ
վատ տպաւորութիւն է գործում։

—Դուք սխալուած էք, ամոսմութեան
վրայ խօսք անգամ չկայ։

նում են վարձով և վճարում են փոխա-
րէն իրենց հնձի մասը, անջուր
գիւղացու ջուր ունեցողը ծախում է
իւր ջուրը և սերմի կէտը աւախ նրան՝
փոխարէն ստանալով հոնձի կէտը։ Շատ
գիւղեր, ինչպէս է Մուսուսը, Ոսկանա-
պատը և ուրիշ տեղեր հող են վարձու-
Հողից հացաբոյսեր պէքան քիչ են ըս-
տացում, որ իւրաքանչիւր տարի ստի-
պուած են գիւղացիները հոնձ գնալու։
Այդ մասին մի գաղափար կ'ընկնու-
համար բաւական է ասել, որ 1885
թուին հաւաքուած պաշտօնական տեղե-
կութիւններից երևում է, որ այդթուին բա-
նանցեցիք 10,340 բուրբու, խաչապե-
ցիք 2195 բուրբու ցորեն են գնել, քար-
հատիկը—2495 բուրբու, սուրճեցիք 10
բուրբու, միւրիկեցիք 1674 բուրբու և այլն։
ճանապարհների վատութեան պատճա-
ռով շատ գիւղեր սայլի երես անգամ
չեն տեսել։

Գիւղերը և բնակարանները վատ են և
անառողջապահ։ Առ հասարակ շատ
վատ տպաւորութիւն են գործում հայ
գիւղերն այցելուների վրայ։

Մի հ ր ա ն

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԹԻՖԼԻՍ. — Բէյուտից «Սրա-
Բետ»-ին գրում են։ «Թիւրքաց զօրքերը,
որ ուղարկուած էին Զէրէ-Բուրդում
անկարգութիւններին վերջ տալու, յու-
նակի 14-ին տեղի ունեցած արիւնահեղ
ընդհարումից յետոյ, որի միջոցին թիւր-
քերից 28 հոգի սպանուեցան և 25-ը
վիրաւորուեցան, առան Սուեյը—գրու-
ների զայնադամ Խիւսեյնի քաղաքը,
ուր, այստեղ ստացած տեղեկութիւն-
րին նայելով, մինչև օրս էլ մնում են։
Դրուքները կեդրոնացել են Սալիբեան-
Խիւսեյնի և Կանաւաւում և յամառու-
թեամբ շարունակում են չէլիս Ատրաշին
զայնադամ շնորհուել։ Իսկ Զէրէ-Բու-
րում թախառող բեդուիները, օգուտ
քաղելով Թաւրաւում եղած անկարգու-
թիւններից, դրուքների անասունները
բռնել, որն և նոր ընդհարումներ և
անկարգութիւնների պատճառ դառնա-
Սալայն Զէրէ-Բուրդից ստացուած վեր-
ջին տեղեկութիւններին նայելով, Թաւ-
րում գործերը խաղաղասիրութեամբ
են վերջանում, շնորհիւ Դամասկոսի ընդ-
հանուր-նախադասութիւն քաղաքականու-
թեան, որ անկարգութիւններն աւելի
չիտաւանցելու համար, վճռել էր զգու-

Ինչու ես սուտ ասացի, ինչ մի զգաց-
մանք ստիպեց ինձ նրան խաբելու։ Սո
պէտք ուղիղն աւելի Ռենէին, պէտք
է ասել, որ եկել եմ ձեզ մօտ այն մտա-
դրութեամբ, որ թոյլ տաք զ'Վիլլեյնին
իմ ձեռքը խնդրելու Բայց որ նա այդ-
պէս ասաց, ես դարձաւ սննեակ ու
լաց եղայ։

Պէտք է ասել, որ աշխարհի երեսին
զայտութիւն ունին տեսակ տեսակ մար-
դիկ։ Օրինակի համար երեսուն տարե-
կան խնդր, գեղեցիկ տղամարդ, ինքն
սպայ, մարտնչում է հեռու երկրներում,
քիչ է մնում ստացած վերքերից մեռնի
հիւանդանոցներում և բժշկուելով չի ու-
ղում մի քանի օր մնալ իւր ծնողների
մօտ և ծանօթներն իտաւարութեան
հետ, կեանքի հետ, այլ ուղում է վերա-
դառնալ և դարձեալ սկսել նոյն կեանքը,
զուրկ մնալ ամեն վայելչութիւնից մին-
չև այն աստիճան, որ կամ կը մտնի և
կամ կ'սպանուի մի տեղ առանց սիրոյ
և կեանքի վրայ դադարաւ ունենալու
և մտածելու։ Միթէ սա զարմանալի չէ։

Մինչև այս օրըս չեմ խնդրել մայ-
րիկիս, որ թոյլ տայ զ'Վիլլեյնին ինձ
առաջարկութիւն անելու, թէ ես յայտնել
եմ, որ սիրում եմ նրան։ Այժմ Ռենէն
իմանալով զ'Վիլլեյնի մտադրութիւնը իմ
վերաբերմամբ, մտերմացել է նրա հետ։
Մայրս կամենում է պաշտօնական նա-
խախառութիւն անել մեր բարեկամների

չաթեամբ և չափաւորապէս գործել, կա-
րելոյն չափ վիտաւորական ոյժին չընկ-
նու։ Նրա առաջարկութեամբ, աղբիւրիկ
և հարուստ շէնքերից միւրը, Ալի-բէյ-ճամ-
բուսը, Խաւրան գնաց դրուքներին
համոզելու, որ թողնեն իրենց աղար-
դին ընդլուծութիւն և կատարեն կառա-
վարութեան պահանջները։ Իսկ պար-
տութիւնը, որ դրուքները կրեցին թիւր-
քական զօրքից, ըստ երևութիւն, սառե-
ցիւց նրանց հաւատակցիների մոլեռան-
դութիւնը։ Ինչպէս ասում են, Թաւրա-
նի դրուքներին, ի միջի այլոց, հետե-
եալ պայմաններն են առաջարկուած—
գրուքներն իրենց Մարտինի հրաջանե-
րը վարչական անձերին պէտք է յանձ-
նեն, չէլիս-Ատրաշը զայնադամ պէտք է
նշանակուի, Արեւի աւանում բերլ պէտք
է շինուի, և վերջապէս հողային սեպհա-
կանութիւնների համար գլխադին պէտք
է որոշուի և այդ բնակիչների մարդա-
գրութիւն պէտք է լինի, որպէս զի ո-
րոշեալ տուրք և հարկեր նշանակուին
Նիէլ այդ պայմաններն իսկապէս ընդու-
նուեն և գործադրութիւն ստա-
նան, Թաւրանի դրուքների գործերը
վերջապէս ուղղած կարելի է համարել։

ՀՈՒՆԱՆԻՍ. — Ամստերդամում մօտեր-
քս մի բրօշուր հրատարակուեց, որ իւր
չօլափած խնդրի պատճառով մեծ աղ-
մուկ է հանել։ Հեղինակը հարցնում է,
թէ Թրանսիայի և Գերմանիայի միջև
պատերազմ ծագելու դէպքում Հօլան-
դիան ինչ դեր պէտք է ունենայ։ Նիէլ
պատերազմ ծագելու լինի, Գերմանիայի
առաջին դրոն այն կը լինի, որ կը դի-
մէ Հօլանդիային, նրան ստորագրելու
համար մի դաշնագիր առաջարկելով ո-
րով այդ պետութիւնը կը պարտաւորուի
թոյլ տալ Գերմանիային իւր զօրքերն
աղաւ անցկացնելու նրա սահմաններից,
Բրօշուրի անյայտ հեղինակի կարծիքով,
Հօլանդիան պէտք է միանայ Կանապե-
տական զաշնակցութեան, որովհետև ե-
թէ նա մերժէ Գերմանիայի պահանջը
կատարելու, գերմանական զօրքերն ար-
դէն նրա կամքի հակառակ կ'անցնեն
սահմանը և կը բռնեն Ռէնի այն մասը,
որ Հօլանդիային է պատկանում։ Բացի
դրանից,—ասում է հեղինակը,—այդպէս
վարուելով, Հօլանդիան մեծ նշանակու-
թիւն կ'ստանայ եւրոպական պետու-
թիւնների մէջ։ Բրիտանիան հրատարա-
կուող «Independance Belge»-ն այդ բրօ-
շուրի մասին խօսելով, համոզուեց է
յայտնում, որ Հօլանդիան երբեք չի
միանալ Կանապետական զաշնակցութեան

ներկայութեամբ։ Բայց ես, սիրելիս,
խոյս տուի դրանից և ժամանակ խնդ-
րեցի։ Ձեռ կարողանում ինձ վճիռ տալ
Սիրում եմ Ռենէին... Հոգեկան այն տը-
րամադրութեան մէջ եմ գտնում, երբ
լինում են մարդու վրայ երկուդ ազդող
բույժներին, զ'Վիլլեյնին, ի հարկէ, ոչ
մի պակասութիւն չունի իմ աչքում Ռենէի
հետ համեմատելով, բայց նրա ինձ վը-
րայ ունեցած իրաւունքը չի էլ չիթում
ինձ նկատելու ազգականիս արժանա-
ւորութիւնները։ Նրանք երկուսն էլ լը
բացնում են միմեանց։ Մէկը չիլանք է,
միւսը թխանք։ մէկը սրամիտ պարի-
զիցի է, միւսը մեղամաղձոտ արեւելցի,
երկուսն էլ գեղեցիկ, խորամանկ, խնդը
է, որ թիժ ես պակասելի զ'Վիլլեյնին
հետ մինչև Ռենէի գալը, ոչինչ ուշա-
դրութիւն չէի դարձնել վերջինիս, որով-
հետև պատուաւէր կ'ին կըլինէի, բայց
եթէ պատուեւ Ռենէի հետ, զ'Վիլլեյնին
էլ աչքիս չի գալ։ Վերջապէս դու գու-
ցէ ինձ հնաւատաւ։ Բայց ես ասում եմ,
որ համահաւատաւ բաւականութիւն կու-
նենամ մէկի կամ միւսի հետ պատուե-
լովս։ Սրբ ես միանալ եմ լինում, ինձ վեր-
լուծում եմ, համեմատում եմ այդ երկու
անձերը, և զարմանալի բան—մէկը միւ-
սիցի չեմ կարողանում մի քիչ վատ ճա-
նաչել։ Նիէլ ես ուղեցի քնել, մտածե-
լով միայն Վիլլեյնի վրայ, այդպէս էլ

և բրօշուրի մէջ բերուած այդ բանի
չարժաւորի վրայ մասնացոյց անելով,
աւելացնում է. այդ փառապիւթեան
ձգտումներն իտալիային թողնելը, որ ուղ-
ղակի գեղի անանկութիւն է գտնւում։ Գը-
լանդացիներն իրենց աւելի խոհեմ ցոյց
կը տան։

ԱՆԳԼԻԱ. — Լօրդ Սալիսբուրիի ար-
տաքին քաղաքականութեան մասին «Dai-
ly News»-ը մեծ գովասանքով է խօսում։
«Լօրդ Սալիսբուրին,—ասում է ընդդի-
մադիր կուսակցութեան օրդանը,—Թրան-
սիայի, Գերմանիայի, Պորտուգալիայի և
հարաւ-աֆրիկական հասարակապետու-
թեան հետ բանադնացութիւններն աղ-
ղութեամբ տարաւ։ Բոլոր գեղեցիկներն
էլ նա խաղաղասիրութիւն և գործունէու-
թիւն ցոյց տուաւ, և մենք կարծում ենք,
որ նա ոչինչ չըլեցի, ինչ որ հարկաւոր
էր պահպանել... Իւր կառավարութեան
սկզբնութեւն նա իշ. Բրիտանիկ աղեցու-
թեան տակ ընկաւ և այնպէս էր գոր-
ծում, որ եռապետական զաշնակցութիւ-
նը կարծես ճշգրտան էր կազմում։ Իշ.
Բրիտանիկ հրաժարուելը բարեբար աղ-
ղեցութիւն ունեցաւ լօրդ Սալիսբուրի
քաղաքական գործունէութեան վրայ և
նա Հին և Նոր աշխարհի քաղաքակ-
տութեանը վայել դեր կատարեց։ Լօրդ
Սալիսբուրին համարձակ ընդունեց ար-
տաքին քաղաքականութեան այն եղա-
նակը, որին 1870 թուից անխօսի հե-
տեւում էր ազատամիտ կուսակցութիւնը։
Նա հրաժարուեց իւր կողմնակիցների
ազգամոլութիւնից և ընդդիմադիր կու-
սակցութեան հայրենասիրութեանը դար-
ձաւ։

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Ի նկատի ունենալով այն խիստ
տաղաքակցութիւնը, որ գործել է Թրանսի-
այում տարաբանած աղքատութեան մասին
վերջ կըրք հրատարակած հաշիւը, «Temps»
-ի Լօնդոնի թիթակիցը հաղորդում է,
որ, պարլամենտին ներկայացրած պաշ-
տօնական հաշիւին նայելով, այս վերջին
տարուայ ընթացքում Լօնդոնում քաղա-
քութիւնից 27 հոգի են մոռել։

—Այս օրերս Լօնդոնում մի բազմա
մարդ ընտրուեց կապալաւ, որովզ մի ո-
րոշում ընդունեց, որ յայտնում է, թէ
կառավարութիւնը պարտաւոր է բնա-
կիչների շահերի նկատմամբ պետական
սեպհականութիւն դարձնել։ Բոլոր երկա-
թուղիները և նրանց կառավարութիւնն
երկաթուղային առանձին վարչութեան
յօնձնել։

Քաղաք ինձ։ Բայց ինչ, քիսի մէջ Ռը-
նէն աչքիս առաջից չէր հեռանում։ Ու-
ղում ես արդեօք, որ ես պարզը խոստ-
վանուեւի։ Սո սիրում եմ երկուսին էլ,
սիրում հաւատար կերպով։ Այս մի չը-
տեսնուած բան է։ Լինում են բողբոյներ,
երբ ես ուղում եմ այնպիսի մի դրու-
թեան մէջ ընկնել, որ կարողանամ մե-
ռանալ այդ և ազատուեմ այս այնու-
ղակ դրութիւնից, բայց այդ էլ չի յա-
ջողում։ Այդ, սիրելիս, խղճա ինձ և
խորհուրդ տուր, եթէ կարող ես, ինչ ա-
նեւ արդեօք։...

Աղբիւրնա զ'Մօրիայից։

«Սիրելի Աղբիւրնա։

Որովհետև դու նրանց երկուսին էլ
միանալով ես գրում, ուստի քո բաղդը
վիճակով վճռւմ—«բէ»-ը լի վաւերու-
Հե-
ռացիւր նրանից, որը ցոյց կը տայ քեզ
վիճակը։ Գուցէ մինչև հարսանիք դու
ցաւես միւսի համար, բայց հարսանի-
քիդ հետեալ օրը կը դադարես նրա վրայ
մտածելուց։...

